

men i Virkeligheden om en Overtagelse af Skolens Finanser. Det vilde være et meget uheldigt finansielt Mellemværende mellem det private Institut og Statens Finanser at komme paa, et Mellemværende, som sikkert i Tidens Løb vilde volde Vanstieligheder i mange Retninger, og som ikke kunde medføre andet. Det ses ogsaa klart, at denne Plan i Virkeligheden kun gik ud paa at stybe Foreningen ind mellem Statsorganerne, Regeringen og Lovgivningsmagten, og Bestyreren, og lade den Myndighed, som Statsmyndighederne fornøstigtvis maa være i Besiddelse af, gaa over til Foreningen, medens Staten skulde betale. Det forekommer mig saa abnormt, at jeg ikke vilde være med til en saadan Ordning. Jeg kan altsaa udtale, at jeg tiltræder og accepterer det Forslag, som Flertallet har stillet, og det gælder ikke blot for Sagen i dens Helhed, men ogsaa i dens Enkeltheder. Jeg tror, at her er holdt den rigtige Grænse mellem, hvad der fornøstigtvis maa optages i Loven og hvad ikke. Jeg tror, at ingen vil finde det rimeligt at optage i en Lov nærmere Bestemmelser om Undervisningens Art, noget, som tilmed ogsaa vanstieligt kan bestemmes endnu, eller saadanne Detailler, som dog aldrig bør optages i en Lov, saasom Tallet og deslige. Altsaa videre end de Antydninger, der indeholdes i Forslaget, som det her er formuleret, bør Loven ikke indeholde. Et andet Punkt kan jeg ogsaa slutte mig til, nemlig det, at uagtet der just ikke er tænkt paa en Forstanderinde, indrømmes der dog her en Mulighed for en Forstanderinde, og at Vilkaarene for en Forstander og Forstanderinde blive ens. Jeg kan sige, at for dem, der mene, at det i Almindelighed ikke vil være rigtigt at indrømme fuldstændig Ligestilling, eller for dem, der mene, at der i Almindelighed ikke kan være tilstrækkelig Grund til at indrømme Kvinder Afgang til Embeder, kan det ikke indeholde noget af-

de bestaaende Seminarier, og finder ligesom flere ærede Talere, at der ikke i det foreliggende er tilstrækkelig Grund dertil, eller tilstrækkelig Grund til særlig at nedlægge Na-num Seminarium; men jeg kan lige saa lidt som nogen sige, at det Punkt kan være udelukket fra de Overvejelser, som foresktaa paa mange Omraader, uagtet jeg for min Person ikke paa nogen Maade tror, at Overvejelsernes Resultat vil blive det. Der er jo, som den ærede Ordfører bemærkede, adskillige Anledninger til Overvejelse af forskellige Spørgsmaal vedrørende Seminarierne, og Opfordringer dertil for Ministeriet; der foreligger jo her forskellige Punkter, dels fra Tingenes Udvalg og dels forskellige Udtalelser af private Seminarieforsandere, som give Anledning til at tage Sagen under Prøvelse. En af de Anledninger til at tage forskellige Spørgsmaal under Overvejelse, som ere blevne fremsførte, særlig her i Dag, ere nogle Udtalelser i en offentlig Forhandling, i pædagogisk Forening, saa vidt jeg husker, af Professor Kroman. Dersom hans Tanke kom til Gjældighed, vilde det jo vistnok, paa Grund af den Centralisation, han tænker sig, føre til Nedlæggelsen, ikke blot af et, men af flere af de bestaaende Seminarier. Jeg skal blot bemærke, at disse Udtalelser af Professor Kroman have selvstændig al den Vægt, der tilkommer ham som pædagogisk Autoritet, men det, at han er Regeringens Konsulent, giver dem ikke forøget Vægt; thi det er ikke som Regeringens Konsulent, eller som Organ for Regeringens Tanke, at han har udtalt dette; thi hans Tanker ere himmelvidt forskellige i den Retning fra dem, som jeg har. Jeg tillader mig altsaa, idet jeg slutter mig til Flertallets Forslag og intet har at indvende med Hensyn til Enkelthederne, at anbefale dette Forslag til Vedtagelse; derimod ikke Mindretallets, og jeg skal blot med Hensyn til Endringsforslaget om Tallet bemærke, at det tiltræder sig selvstændig paa sig selv uden